

balikesîr (trkç) *i.* – ‘tutkun baba’;
‘dersiâm’; ‘ders-i âm; ‘derzi-em’;
‘dersim’; ‘insanlara ilaç olan baba’;
‘*derziâm*’ > ‘âm sözü genel içerikli
bir kelime olsa da kendileriyle ilgi-
lenilen belli bir grubu kast eder;

‘âm adı verilen *müdâvim grubunun
üyelerini* kendi zihnindeki fikir ve
düşüncelerle dolduran, işleyen ki-
şi’;

drizi-para; dâr-ı bâr; darı çubuğu;
dâr-ı pîr;

drisipara deutus; hâcet gideren
dede (cinaslı);

hayat suyunu yâni gerçeğin özünü
veya usâresini veren;

mübârek hurma suyu gibi tatlı bir
dille konuşan;

hanc-ı âli râfia > ‘kendisi dolu, bo-
şalarak diğerlerini dolduran ve böy-
lece onları da yükselten’;

esîre – hârici olarak gözlem ve ince-
leme pozisyonuna sâhip olmakla
birlikte dâhili açıdan derin bir te-
fekür içine girip bu hâli gayretle
sürdürmek;

esîre kişiler gizem peşinde koşarlar-
ken genellikle toplumdan uzak, yal-
nız bir yaşam tarzına sâhip olurlar;
sonunda genellikle soğuk ve acıma-
sızdırlar;

hânelerinin renklerini temsil etmek
üzere kırmızı-beyaz renkte giyinir-
ler;

statülerini gösteren soyluluk puan-
ları vardır;

esire adı, avını çekmek ve diğer yırtıcıları geri püskürtmek için psiyonik kullanan mitolojik varlık ve büyük bir kuş olan *athyra*'den gelir; (en.wikipedia.org) (*lit.&m*);

Balıkesir > 'bâlıg'ı veya hâlikî' düşünerek tefekkür eden, sonra da insanları bu konuda bilgilendiren, bilinçlendiren ârif kişi;

dert babası, derman agası;

tez veren baba;

"*uskudama* veya *âşiki dânâ* hazretleri*;

üskül-ü dânâ;

üskü-dâr* > *tohum ekme kapısı;

çevresine tohumlar saçan; tohumlar atan; bereket tohumları dağıtan biri;

iskandar* > *Tanrı'nın oğlu; Tanrı'nın tohum ekme makinesi; Tanrı'nın yüceliğe ermiş ve diğer insanları da yüceliğe erdiren velî kulu;

saf ve temiz atalardan gelip içindeki saflığı diğerlerine de akıtan kişi;

uskur, üzgür veya özgür* > *Tanrı'dan aldığı gibi konuşan, zikir eden; her dâim onu düşünüp hatırlayan;

usku bergdağı* > *diskur çeken bir dağ;

bardagvçe* > *karlı dağın tepesinde yaşayan bir ulu kişi;

* *bâr-ı gül* > *gül veren dede veya çubuk - çiçek ikilisi**;

mona-liza* > *küçük soylu biri ve liza; tatlı bir sohbetin getirdiği lezzet;

**babâî-atîk > eli çabuk baba*;*

**eski baba > oski baba, âşık baba; osaka; babski; babuşko; bebişki*;*

**uski-shar, eski şehir > âsik-i zâr; Tanrı'nın zihinleri açan kuşu*;*

**usku-saar > aydınlatan uşak; aydınlatan usak*;*

**saar duymaz, uydurur > âsar baba, duyan baba; Tanrı'yla görüşen baba*;*

**bar-gûle > bâr'ın gücü, kuvveti, kâbiliyeti ve feyzini üzerinde taşıyan ermiş kişi; çubuk gibi kâvî olan*;*

**usku, üskü, aski, oeskoe, eski, âşiki > bir şeyin içine küçük bir nesne koymak*;*

usku sözü 'afra' anlamında; toprak veya koyu renkli bir şey; özüne önem verip başkalarına üstünlük taslayan; söz ve tavırlarıyla üfür üfür eserek diğerlerini serinleten, gönülere hoş görünen, hoş bir izlenim bırakan;

Sâit Fâik'in romanında adı geçen Hz. İsa'nın 'dülger balığı';

bâlig-i izâm; 'büyük balık', 'büyük zât'; 'büyük balgat',

'çok yükseklerle çıkabilen, çok yüksekliklere gidebilen âlî bir zât'

'ballı dede'; 'bolluca nine';

bulak âşık; balık âşık; samsa-bulak, samsak-bulak,

samza-bulak, samsun > çeken balık; insanları cezbeden balık; meşhur balık veya meşhur bâlig;

Tanrı'ya hamdü, senâ, tesbih ve tehliller getiren bâlig;

Tanrı'yla sürekli hem hâl olan bâlig;

Sam-sun > günlerini 'aydınlanma' eylemleriyle geçiren ve sürekli ibâdet eden kişi;

sun > sıcaklık, enerji, zafer veya felâh kaynağı olan;

sâmu > Tanrı silsilesinden gelen bir sâhip, bir ermiş;

samsun > silsileye mensup enerji dolu o sıcak insan; velî; Tanrı dostu kişi; insanlarla sürekli yakın ilişki, yakın temas içinde olan âlî insan;

bakışlarıyla nur, mutluluk, sıcaklık ve sevecenlik dağıtan;

Balikesir > 'samsaklı' veya 'sarım-saklı baba';

bir babâ-i Hindî; bir babâî Türkî;

Turuk babası; Atrah veya Atrak Babası;

fakîr-i yezdân; evrenin kânunlarını yazan Baba'nın bir garip, bir maksım, bir maksim kulu;

karîbân > Tanrı'ya yakın olan kişi; insanların 'yüz görümlüğü' yapmak ve kendisine 'yüz görümlüğü' götürmek için akın akın koştukları...;

postunda sessiz, sâkin, başka alemlerde yüzen bir ruh hâli içinde otururken onun bu nûrânî hâlû-vaziyesinden görünmez, bilinmez, konuşulmaz bir şekilde istimdât etmek;

meclise devam eden kişinin içindeki bir takım sıkıntı ve dertlerin Balikesir'in yüzünden dağılan nûr, sıcaklık ve sevecenlik ile bütünüyle giderileceğini düşünmesi, inanması ve buna ilişkin kanıtlar getirmesi;

Balıkesir > dülger, dilige veya diliga
anlamında;

‘dalgın baba’; ‘dalmış baba’; ‘dili
pâk baba’; ‘dilekte bulunulan
baba’,

‘dolgun baba’, ‘derya-deniz baba’;

Balıkesir > baba-i âşikî demek; sevi-
len baba; kendisine âşık olunan ve
kendisi de Tanrı’ya âşık olan baba;

Balıkesir > âşık babanın toprakları;
âşık babanın aydınlattığı, nurlandır-
dığı yerler;

Balıkesir > yüce bir dağ anlamında;

*başı pâre pâre dumanlı dağlar / du-
man eğlenir mi hiç, kar olmayınca /
bana derler gel gönül eyle / gönül
eğlenir mi hiç, yâr olmayınca / aşa-
ğıdan gelir saçı sırmadan / neree
gidem murat almadan / yoksa, ve-
rin martinimi vuram kendimi / ölüm
hayırlıdır böyle durmadan;*

[Bir türkü sözü değil. Kendisine izle-
yici *mürit* veya *çömez* bulamamış
garip bir dervişin yalnızlık hikâyesi]